

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 541/2019
06.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 152/13 од 29.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/19 од 05.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 152/13 од 29.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/19 од 05.02.2019. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 152/13 од 29.10.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у одређеном износу од 220.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд, уколико окривљени новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан затвора. Истом пресудом на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном је одбијена оптужба да је извршио кривично дело угрожавање наплате пореза и пореске контроле из члана 175. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 140.000,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара,

а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 49/19 од 05.02.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Поповић на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП због повреда закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду, али другом већу, на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим и осуђен побијаном правноснажном пресудом, са образложењем да се у изреци првостепене пресуде наводи да је окривљени набавио лажне улазне рачуне о наводној набавци дизел горива, иако промета није било, тако да се према ставу браниоца не може говорити о законито стеченом приходу, па самим тим ни о постојању предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из чињеничног описа дела датог у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени у временском периоду од 17.09.2009. до 27.11.2009. године у намери делимичног избегавања плаћања пореза на додату вредност и пореза по одбитку за предузеће "ББ" ДОО ..., као лице овлашћено за заступање тог предузећа и као лице које је фактички радило послове одговорног лица у предузећу дао лажне податке о законито стеченим приходима и чињеницама од значаја за утврђивање пореске обавезе за предузеће, тако што је од предузећа "ВВ" ДОО ... и његовог одговорног лица ГГ набавио неистините рачуне о наводној набавци дизел горива у вредности од 12.565.861,20 динара, иако промета дизел горива није било, коју документацију је употребио као истиниту, тако што је на основу ње у пословним књигама исказао ову наводну набавку робе и на основу исте исказао претходни порез на додату вредност, а касније приликом подношења пореске пријаве Пореској управи унео неистините податке и пореску обавезу умањио по основу наводно обрачунатог и плаћеног претходног пореза на додату вредност, чиме је избегао да плати ову пореску обавезу у износу од 1.916.826,26 динара.

Према томе, предузеће "ББ" које је у Агенцији за привредне регистре регистровано на супругу окривљеног и у којем је окривљени фактички обављао послове одговорног лица, у инкриминисаном периоду је законито пословало и самим тим остваривало законите приходе, по ком основу је било у обавези да плаћа порез, али је окривљени управо приказивањем у пословним књигама предузећа неистинитих рачуна о наводној набавци робе и давањем лажних података у пореској пријави делимично избегао плаћање пореза на додату вредност што је без утицаја на законитост остварених прихода у пословању предузећа окривљеног. Стога се, по оцени овога суда, а насупрот наводима захтева браниоца окривљеног у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ.

Из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и то да у току поступка није доказано да је окривљени присвојио за себе средства која је наплатио продајом робе предузећа у износу од 1.524.708,00 динара и да није обрачунао и уплатио порез на приходе од капитала у износу од 304.946,00 динара, као и да је суд прихватио налаз вештака економско-финансијске струке иако вештак није имао увид у документацију предузећа од кога је окривљени куповао гориво, због чега је било неопходно да се уради допунско вештачење, којим наводима, по налажењу овога суда, бранилац оспорава оцену доказа и истом утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која је имао у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност за подношење овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић